20. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum um ríkisbókhald, gerð ríkisreiknings og fjárlaga nr. 52 13. maí 1966 og öðlast gildi 1. janúar 1976. Með henni er úr gildi numin reglugerð um opinber reikningsskil dags. 18. nóvember 1955, sem auglýst er í B-deild Stjórnartíðinda nr. 134 á því ári.

Fjármálaráðuneytið, 17. desember 1975.

Matthías Á. Mathiesen.

Höskuldur Jónsson.

23. desember 1975. Nr. 531.

REGLUGERÐ

um dómsmálagjöld o. fl.

I. KAFLI

Dómsmálagjöld í einkamálum.

1. gr.

Dómsmálagjöld, í einkamálum, skal greiða sem hér segir:

A. Fyrir héraðsdómi:

1.	Gjald fyrir áritun eða útgáfu stefnu	kr.	300.00
2.	Gjald fyrir þingfestingu	—	2 500.00
3.	Gjald fyrir vitnaleiðslu (fyrir hvern mann)	—	500.00
4.	Gjald fyrir úrskurð undir rekstri máls	—	750.00
5.	Gjald fyrir dómkvaðningu (fyrir hvern mann)	—	750.00
6.	Gjald fyrir staðfestingu dómsgerða	—	600.00
7.	Gjald fyrir kæru til Hæstaréttar	—	3 000.00
8.	Gjald fyrir sjóferðapróf	—	6 000.00

B. Fyrir Hæstarétti:

1.	Gjald fyrir útgáfu stefnu	—	400.00
2.	Gjald fyrir þingfestingu	—	4 000.00
3.	Gjald fyrir vitnaleiðslu (fyrir hvern mann)	—	750.00
4.	Gjald fyrir úrskurð undir rekstri máls	—	1 000.00
5.	Gjald fyrir dómkvaðningu (fyrir hvern mann)	—	1 000.00
6.	Gjald fyrir staðfestingu dómsgerða	—	800.00
7.	Útivistargjald	—	4 000.00

2. gr.

Í gagnsökum, framhaldssökum meðalgöngumálum og sakaukamálum skal greiða gjald samkvæmt 1. gr.

Í barnsfaðernismálum, málum um innheimtu vinnulauna og kjörskrármálum skal engin réttargjöld greiða. Í gjafsóknarmálum skal gjafsóknarhafi engin réttargjöld greiða.

II. KAFLI
Gjöld fyrir fógetagerðir.

3. gr.

Fyrir fjárnáms-, lögtaks-, löggeymslu- og kyrrsetningargerð, svo og lögbann, sem fram fer á fjármunum — en til fjármuna telst eigi aðeins lausafé og fasteignir heldur og skuldakröfur á hendur öðrum mönnum og önnur þau fjárréttindi sem greinir í 3. kafla laga frá 4. nóv. 1887, um aðför — skal greiða:

Þegar fjárhæðin er 50 000 kr. eða minni 1 000 kr. og síðan 100 kr. í viðbót fyrir hver tíu þúsund eða brot úr þeirri fjárhæð sem fram yfir er.

4. gr.

Gjald fyrir aðrar fógetagerðir skal greiða sem hér segir:

1. Kyrrsetning á manni ..... kr. 3 000,00
   Séu fjármunir jafnframt kyrrsettir, skal gjalda fyrir það eftir 3. gr.
2. Útburður manns af jörð eða húsi ..... — 3 000.00
3. Innsetning á jörð eða í hús til umráða ..... — 3 000.00
4. Aðrar fógetagerðir, er fara fram á það, er eigi verður metið til peningaverðs ..... — 3 000.00

5. gr.

Fyrir lausnargerð skal gjalda eftir 3. gr., þegar fé er með henni laust látið, en eftir 4. gr., sé kyrrsetning manns með henni niður felld.

6. gr.

Nú er aðfarar beiðst hjá einum og sama manni eftir fleiri dómum en einum, sáttum eða þinglýstum veðbréfum og skal þá gjaldið greitt fyrir hverja þeirra um sig.

Þegar fjárnáms er beiðst eftir sama dómi, sátt eða veðbréfi hjá fleirum en einum skal gerð fara fram hjá hverjum þeirra og greiða gjald fyrir hverja gerð. Þetta gildir þó eigi ef hlutaðeigendur eiga muni í sameiningu, er fjárnám er gert í. Eigi skal heimta hærra gjald þótt munir þeir, sem fjárnámi eru teknir, séu eigi allir á sama stað né í sama lögsagnarumdæmi.

7. gr.

Ef hægt er að ákveða gjaldið fyrirfram skal greiða fógeta það áður en hann byrjar gerðina, þá er hann krefst þess. Gjaldið er eigi afturkræft þótt gerðarbeiðnin sé kölluð aftur eða fógeti synji um framgang gerðarinnar, nema svo sé, að hærra gjald hafi verið greitt fyrirfram fyrir gerðina en greiða hefði átt er hún var leidd til lykta.

8. gr.

Í gjafsóknarmálum og fyrirskipuðum málum, svo og þegar sá beiðist fjárnáms er dæmdar hafa verið bætur í opinberu máli, og þegar tekinn er fjárnámi eða lögtaki framfærslueyrir, er manni ber að greiða með barni sínu skilgetnu eða óskilgetnu, með stjúpbarni, foreldri sínu eða maka, er hann hefur slitið samvistum við eða skilið að borði og sæng eða að fullu og öllu, skal því aðeins greiða réttargjald að það náist hjá þeim er fyrir fjárnámi eða lögtaki verður, enda sé kröfu gerðarbeiðanda áður fullnægt.

Fyrir að fullnægja dómum í sakamálum, eftir ráðstöfun hins opinbera, skal engin gjöld greiða.

III. KAFLI
Skiptagjöld.

9. gr.

Í öllum þeim búum, sem skiptaráðandi eða skiptaforstjóri án dómsvalds fer með, skal greiða skiptagjald 3% af öllum eignum búsins — þar með talin búshelft maka — án tillits til skulda er á því hvíla.

Ekkert gjald skal þó greiða í þeim búum þar sem eigurnar nema minna en 50 000 kr., að frádregnum útfararkostnaði í dánarbúum.

10. gr.

Nú tekur skiptaráðandi bú til skiptameðferðar, en framselur það á fyrsta skiptafundi erfingjum eða öðrum er hlut eiga að máli, og skal þá greiða helming gjalds þess er um ræðir í 9. gr.

11. gr.

Þá er skiptaráðendur eða skiptaforstjórar lúka skiptum í búum kemur gjaldið í gjalddaga við skiptalok og bera þeir, hver um sig, ábyrgð á greiðslu gjaldsins og á því að það sé rétt talið.

Þegar bú er framselt til erfingjaskipta skal gjaldið greitt um leið og búið er afhent erfingjum.

12. gr.

Fyrir að gefa út innköllun til skuldheimtumanna skal greiða 1 000 kr.

IV. KAFLI
Gjöld fyrir uppboðsgerðir.

13. gr.

Þegar seld eru við opinbert uppboð fasteignir, skip og flugvélar, svo og önnur fasteignaréttindi, samkvæmt II. kafla laga um nauðungaruppboð nr. 57 25. maí 1949, skal greiða uppboðslaun sem hér segir:

Af fyrstu 500 000 kr.	3%
Af fjárhæð yfir 500 000 kr. allt að 2 500 000 kr.	2%
Af fjárhæð hærri en 2 500 000 kr.	1%

14. gr.

Þegar seld eru við opinbert uppboð önnur verðmæti en í II. kafla uppboðslaganna greinir skal greiða 6%.

15. gr.

Fyrir að semja og gefa út auglýsingu um uppboð skal gjalda 1 000 kr.

16. gr.

Þegar uppboð er haldið á fasteign eða öðru því, er um getur í 13. gr., en sala fer eigi fram við uppboðið, svo og þegar hamarshögg er veitt upp á væntanlegt samþykki, en það bregst, skal gjalda 3 000 kr. fyrir árangurslaust uppboð.

17. gr.

Nú hefur uppboðs verið beiðst hjá uppboðshaldara og séð hefur verið um birtingu á því, en beiðnin er svo kölluð aftur, og skal þá aðeins greiða gjald fyrir birtingu samkvæmt 15. gr. En sé beiðnin eigi kölluð aftur fyrr en búið er að setja uppboðsþingið, skal gjalda 3 000 kr. eins og fyrir árangurslaust uppboð.

18. gr.

Fyrir að gefa út afsalsbréf fyrir fasteign, er seld hefur verið á uppboði, skal gjalda 2 000 kr.

19. gr.

Fyrir undirboðsþing skal greiða 2 000 kr.

20. gr.

Fyrir uppboð á óskilafénaði í réttum skal ekkert gjald greiða.

V. KAFLI

Gjöld fyrir þinglýsingar o. fl.

21. gr.

Fyrir að þinglýsa skjölum, sem eru eignarheimild fyrir eða leggja haft á fasteignir, skip eða lausafé, skal gjalda í hlutfalli við fjárhæð þá, er skjalið hljóðar um, eins og hér segir: Þegar fjárhæðin er 100 000 kr. eða minni 2 000 kr. og síðan 500 kr. fyrir hver hundrað þúsund eða brot úr þeirri fjárhæð sem umfram er. Af afsölum fyrir fasteignum skal gjaldið þó vera 150 kr. af hverjum hundrað þúsundum og broti af þeirri fjárhæð umfram fyrstu 100 000 kr. Sama gildir um skráningargjald fyrir kaupmála. Fyrir þinglýsingu skjala með veði í framleiðsluvörum sjávarútvegs, landbúnaðar eða iðnaðar, skal þó eigi greiða nema 240 kr. fyrir hver hundrað þúsund eða brot af þeirri fjárhæð umfram fyrstu 100 000 kr.

Þegar fjárhæð sú, sem skjalið greinir um, er óákveðin og eigi er hægt að ákveða verðmætið skal gjalda 2 000 kr. Þegar veð er sett fyrir skuldum, er síðar verða stofnaðar, skal ákveðið gjald eftir hæstu fjárhæðinni, sem veðið á að gilda fyrir, og skal taka hana fram í skjalinu.

Nú er fjárhæðin ákveðin í öðru en peningum og skal þá meta verðmætið til peningaverðs.

Nú er árlegt afgjald áskilið um óákveðinn tíma og skal þá gjalda sem fyrir 25 sinnum hærri fjárhæð. Sé ártal tiltekið skal afgjaldið talið saman fyrir öll árin, en þó skal aldrei gjalda af meiru en af afgjaldinu 25-földu.

Nú er eign seld af hendi án þess að fyrir hana sé greitt andvirði eða henni makaskipt gegn annarri eign og verður þá að tiltaka verð hennar í skjalinu eða rita það á skjalið svo að ákveða megi eftir því þinglýsingargjaldið.

Nú hefur embættismaður ákveðið stimpilskylda fjárhæð kaupsamnings eða afsals og skal þá greiða þinglýsingargjald af þeirri upphæð.

22. gr.

Fyrir að þinglýsa skjölum, sem hljóða um efni, sem eigi verður metið til ákveðins verðs, eða skjölum, sem ekki eru afsal eða haft á fasteignum eða lausafé, skal gjalda 500 kr. Sé þess konar skjölum þinglýst við Hæstarétt, skal gjalda 1 000 kr.

23. gr.

Fyrir áritun um heimildarbrest o. fl., samkvæmt 9. gr. laga nr. 30 7. maí 1928, skal greiða 500 kr.

24. gr.

Fyrir skjöl sem þinglýst er í fleiri en einu lögsagnarumdæmi skal greiða fullt gjald við fyrstu þinglýsingu en síðan hálft gjald.

25. gr.

Fyrir þinglýsingu á skjali þar sem ríkissjóði er sett veð fyrir innheimtu á tekjum hans skal ekkert greiða. Eigi greiðist heldur gjald fyrir þinglýsingu úrskurða um sviptingu sjálfræðis eða fjárræðis né fyrir aflýsingu slíkra úrskurða.

VI. KAFLI
Gjöld fyrir notarialgerðir.

26. gr.

Fyrir víxilafsögn, sem notarius framkvæmir, skal greiða 600 kr. sé fjárhæð 10 000 kr. eða lægri og síðan 50 kr. til viðbótar fyrir hver tíu þúsund eða brot af þeirri fjárhæð. Þó skal gjald fyrir víxilafsögn aldrei vera hærra en 1 500 kr.

27. gr.

Fyrir aðrar notarialgerðir skal greiða sem hér segir:

1.	Afsagnargerðir, aðrar en víxilafsagnir, stefnubirtingar, er notarius framkvæmir, svo og aðrar slíkar gerðir	kr.	1 000
2.	Notarialvottorð á arfleiðsluskrá	—	1 500
3.	Notarialvottorð á samninga, umboðsskjöl eða aðra slíka gerninga	—	1 000
4.	Dráttur í happdrætti	—	4 000
5.	Útdráttur skuldabréfa	—	2 000

VII. KAFLI

28. gr.

Fyrir endurrit skal greiða gjald samkvæmt reglugerð um aukatekjur ríkissjóðs.

29. gr.

Gjöld samkvæmt reglugerð þessari renna í ríkissjóð.

Innheimtu gjalda samkvæmt reglugerð þessari hafa á hendi sýslumenn og bæjarfógetar og hliðstæðir embættismenn.

30. gr.

Þegar innheimtumaður afgreiðir skjal, sem gjald er fyrir að gefa út eða rita á, ber honum að rita hið greidda gjald á skjalið.

Gjald fyrir embættisgerð skal skrá í gerðabók er gerð lýkur.

Ef gjald fyrir eða samkvæmt embættisgerð er eigi skráð í aukatekjubók samtímis og gerðin fer fram skal innheimtumaður skrá í gerðabókina hvenær gjaldið er innfært í aukatekjubók.

31. gr.

Fjármálaráðuneytið ákveður hvort ríkissjóður skuli greiða gjald samkvæmt reglugerð þessari.

32. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 79 23. desember 1975, um aukatekjur ríkissjóðs, öðlast gildi 1. janúar 1976.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 23. desember 1975.

Ólafur Jóhannesson.

Ólafur W. Stefánsson.

B 131